

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-16362/2021-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužiteljice Josipe Vrhovški iz Zagreba, Mudifaji 80, OIB: 94690264644, zastupane po punomoćnici Maji Buhin, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Barbieris Restaurants d.o.o. za ugostiteljstvo, Zagreb, Nova Ves 17, OIB: 36924659636, zastupanog po punomoćnici Jovani Puhalo Pezer, odvjetnici u Zagrebu, radi otkaza, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 2. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice i punomoćnice tuženika, dana 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

I/ Utvrđuje se da je odluka tuženika o prestanku radnog odnosa zbog skrivljenog ponašanja tužiteljice temeljem koje odluke je s danom 04.06.2021 god., tužiteljici prestao status osigurane osobe u Hrvatskom zavodu za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, nezakonita.

II/ Utvrđuje se da radni odnos između tuženika i tužiteljice nije prestao s danom 04.06.2021 god.

III/ Nalaže s tuženiku da tužiteljici isplati novčani iznos na ime naknade bruto plaće za period od 4 mjeseca privremene nesposobnosti za rad u ukupnom iznosu od 2.459,96 eura od čega za mjesec lipanj 2021g., iznos od 700,00 eura, zajedno sa kamatama tekućim na navedeni iznos od 16.07.2021 g., pa do isplate; za srpanj 2021 g., iznos od 729,98 eura, zajedno sa kamatama tekućim od 16.08.2021g pa do isplate; za mjesec kolovoz 2021g., iznos od 729,98 eura, zajedno sa kamatama tekućim od 16.09.2021 g., pa do isplate, te iznos od 300 eura za mjesec rujna 2021, zajedno sa kamatama tekućim od 16.10.2021 g., pa do isplate, a koje kamate se određuju sukladno čl. 29 st2 Zakona o obveznim odnosima.

IV/ Određuje se sudski raskid ugovora o radu sklopljenog između tuženika i tužiteljice s danom 13.09.2021 god.

V/ Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati naknadu štete zbog sudskog raskida ugovora o radu u visini od 4 prosječne mjesečne bruto plaće i to iznos od 2.219,96 eura, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od podnošenja tužbe pa do isplate, a koje kamate se određuju sukladno čl. 29 st2 Zakona o obveznim odnosima.

VI/ Nalaže se tuženiku da isplati tužiteljici prouzročeni parnični trošak, zajedno sa zateznom kamatom, tekućom od presuđenja pa do isplate, a koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita, odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 2.000,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 1. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 250,00 eur sa zatraženim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi da je s tuženikom u kolovozu 2018. sklopila ugovor o radu temeljem kojeg je kod tuženika bila zaposlena u restoranu na radnom mjestu pomoćnog radnika, ali je radila i poslove pripremanja hrane za goste (pečenje kolača, u cilju serviranja istih gostima). Tuženik ju je dana 4. lipnja 2021. objavio s HZMO-a, pri čemu je kao razlog naveo "otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika". Ona kod tuženika nikada nije primila nikakvu odluku o otkazu, slijedom čega je tuženik postupio protivno čl. 119. st.1. i 2. i čl. 120. st. 1., 2. i 3. Zakona o radu. Ističe da je u trenutku otkazivanja bila privremeno nesposobna za rad i to zbog ozljede na radu zadobivene kod tuženika dana 10. travnja 2021., a s čim je tuženik bio upoznat. U više navrata kontaktirala je tuženika tijekom travnja i svibnja 2021. i inzistirala na pokretanju postupka priznavanja ozljede na radu pred HZZO-om, što isti nije učinio. Nadalje, tuženik ju je držao u uvjerenju da na dan ozljede ima sklopljenu policu osiguranja kod Croatia osiguranja d.d. te da će „pripremiti sve papire vezano uz policu osiguranja“. Budući da je tuženik propustio postupiti sukladno čl. 128. st.1 i st. 2. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju te sukladno čl. 41-47. Pravilnika o pravima, uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja u slučaju ozljede na radu i profesionalne bolesti, a koji propisi obvezuju poslodavca da po službenoj dužnosti ili na zahtjev radnika, prijavi nadležnom tijelu ozljedu na radu i to u roku od 8 dana od ozljeđivanja radnika, to je bila primorana osobno pokrenuti upravni postupak pred HZZO-om, a vezano uz priznavanje predmetne ozljede kao ozljede na radu. Tuženik joj nije isplatio prekovremene sate, zakinuo ju je za godišnji odmor, iz vlastitih izvora je trebala kupovati radno odijelo, te joj nije uručivao niti obračune plaće. Tuženik joj nikada nije uručio niti ugovor o radu. Dana 8. lipnja 2021. podnijela je tužbu Općinskom radnom sudu u Zagrebu radi naknade štete zbog predmetne ozljede na radu. Kod tuženika je ostvarivala prosječnu mjesečnu neto plaću

u iznosu od cca 5.000,00 kn + 500,00 kn „na ruke“, svaki mjesec (729,98 eur). Dana 13. rujna 2021. od tuženika je zaprimila pisanu i obrazloženu Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14. srpnja 2021. Riječ je o drugoj odluci tuženika o otkazu ugovora o radu. Kraj navedenog, tuženik joj nije isplatio naknadu plaće za lipanj 2021. te za daljnji period na kojem je bila na bolovanju zbog ozljede na radu. Stoga, predlaže sudu utvrditi da je Odluka tuženika o prestanku radnog odnosa zbog skrivljenog ponašanja temeljem koje joj je 4. lipnja 2021. prestao status osigurane osobe kod HZMO-a i HZZO-a nezakonita i da njihov radni odnos nije prestao s danom 4. lipnja 2021., naložiti tuženiku na ime naknade plaće za vrijeme privremene nesposobnosti za rad isplatiti joj bruto iznos od 2.459,96 eur s pripadajućim kamatama, sudski raskinuti Ugovor o radu s danom 13. rujna 2021. te joj naknaditi štetu zbog sudskog raskida ugovora o radu u bruto iznosu od 2.219,96 eur sa zateznim kamatama tekućim od podnošenja tužbe pa do isplate, uz naknadu parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe da je s tužiteljicom sklopio ugovor o radu u kolovozu 2018. temeljem kojeg je tužiteljica kod njega bila zaposlena kao pomoćna kuharica. Oспорava da je tužiteljica zadobila ozljedu na radu. Tužiteljica je u razdoblju od 7. lipnja 2021. izostala s posla i nikada se više nije pojavila na mjestu rada bez navođenja ikakvog opravdanog razloga. Takvo postupanje tužiteljice prouzrokovalo je značajne poteškoće u radnom procesu kod njega te isto predstavlja osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa uslijed koje je izgubio povjerenje u tužiteljicu. Ovo osobito kada se uzme u obzir da se tužiteljica na njegove pozive i poruke nije odazivala, nije opravdala svoj izostanak s posla, niti je pokazala namjeru da se vrati na posao i nastavi izvršavati svoje obveze temeljem zaključenog Ugovora o radu. Tužiteljica se od isteka bolovanja koje je zaključeno s danom 4. lipnja 2021. pa sve do 17. lipnja 2021. nije pojavila na mjestu rada. Dana 14. srpnja 2021. donio je Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljice, međutim, ista nikakve odluke nije željela zaprimiti, a nikada nije odgovorila niti na jedan njegov poziv ili poruku. Stoga je bio primoran odluku o otkazu dostavljati putem javne bilježnice te je ista dostava izvršena 7. rujna 2021. nakon nekoliko neuspjelih dostava preporučenom poštom s povratnicom. Nadalje, bio je primoran Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14. srpnja 2021. objaviti i na oglasnoj ploči. Prije zadobivanja navodne ozljede na radu tužiteljica je učestalo iskazivala nezadovoljstvo činjenicom da mora raditi te je čak pokušala otići u Njemačku. Tužiteljica je pregledana odmah po zadobivanju navodne ozljede na radu te iz nalaza KBC Zagreb, Objedinjeni hitni bolnički prijam, od 19. travnja 2021. proizlazi da nikakve frakture nije bilo. Tek na pregledu koji je obavljen devet dana kasnije, dakle, 19. travnja 2021. na snimkama lijevog hemitoraksa vidi se fraktura IX. i X. rebra u stražnjoj aksilarnoj liniji. Stoga, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu parničnih troškova.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Zapisnik Državnog inspektorata, Prijavu HZMO-u o prestanku osiguranja, dokumentaciju, medicinsku dokumentaciju, Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14. srpnja 2021., Rješenje HZZO-a od 25. kolovoza 2021., Zahtjev za zaštitu prava od 13. rujna 2021., fotografije, tužbu Općinskom radnom sudu u Zagrebu i prijedlog za određivanje privremene mjere od 8. lipnja 2021., Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14. srpnja 2021., Potvrdu i Zapisnik Javne bilježnice, Rješenje HZZO-a od 14. prosinca 2021. Obračune plaća za ožujak, travanj i svibanj 2021., presliku presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr- 14360/2021-59 od 17. prosinca 2025., Karton plaće za tužiteljicu, Potvrdu Porezne uprave od 21. svibnja 2026., saslušani su svjedoci Matea Puškarić, Zoran Šijan i Filip Levar te su saslušani tužiteljica i zakonska zastupnica tuženika.

4. Na ročištu 17. travnja 2026. odbijen je dokazni prijedlog tužiteljice za provođenjem vještačenja po vještaku medicine rada, budući iz rješenja HZZO-a od 25. kolovoza 2021. (list 47-52. spisa) proizlazi da tužiteljica nije bila sposobna za rad od 1. lipnja 2021. do 4. lipnja 2021. Na ročištu 2. rujna 2026. odbijen je i prijedlog tužiteljice da se od Porezne uprave pribavi JOPPD obrazac, budući su iz Obračuna plaća za ožujak, travanj i svibanj 2021. i Potvrde Porezne uprave od 21. svibnja 2026. razvidni podaci o ostvarenim primanjima tužiteljice.

5. Rješenje HZZO-a od 25. kolovoza 2021. tužiteljica je zaprimila 3. rujna 2021. te je u roku od 15 dana 13. rujna 2021. podnijela Zahtjev za zaštitu prava. Na navedeni zahtjev tuženik u daljnjem roku od 15 dana nije odgovorio, pa je tužiteljica sukladno čl. 133. st. 2. Zakona o radu dana 28. rujna 2021. pravodobno podnijela tužbu u ovoj pravnoj stvari.

6. Uvidim u Prijavu HZMO-a o prestanku osiguranja (list 14. spisa) utvrđeno je da je tuženik tužiteljicu, koja je bila prijavljena od 10. kolovoza 2018., odjavio s danom 4. lipnja 2021. zbog otkaza uvjetovanog skrivljenim ponašanjem.

7. Uvidom u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14. srpnja 2021. (dalje u tekstu: Odluka o izvanrednom otkazu, list 43.-44. spisa) utvrđeno je da se tužiteljici Ugovor o radu otkazuje zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa, jer je u razdoblju od 7. lipnja 2021. izostala s posla i više se nije pojavila na mjestu rada bez navođenja opravdanog razloga, a što je prouzrokovalo značajne poteškoće u radnom procesu kod tuženika. Naime, tužiteljica se od isteka bolovanja koje je zaključeno 4. lipnja 2021. pa sve do 17. lipnja 2021. nije pojavila na mjestu rada. Tužiteljica se na pozive i poruke tuženika nije odazvala, niti je opravdala svoj izostanak s posla, niti je pokazala namjeru vratiti se na posao i nastaviti izvršavati svoje obveze temeljem Ugovora o radu.

8. Iz Zapisnika Javne bilježnice Vlaste Zajec od 7. rujna 2021. (list 104. spisa) proizlazi da je ista Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu dana 7. rujna 2021. uručila Ivani Chukanov, kćeri tužiteljice.

9. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je potpisala Ugovor o radu, ali da svoj primjerak nikada nije dobila. Od tuženika nikada nije dobila odluku o otkazu. U kolovozu 2021. išla je podignuti antibiotik i tada je saznala da nije zdravstveno osigurana. Tijekom bolovanja redovito je nosila doznake.

10. Zakonska zastupnica tuženika navela je da je tužiteljica cijelo vrijeme radila do travnja, ili svibnja 2021. kada je pala. Ona ozljeđivanje nije vidjela, ali je dan poslije saznala da je tužiteljica provela noć u hitnoj. S obzirom da su često izmjenjivale poruke, nije joj bilo jasno da ju o toj situaciji nije obavijestila i da joj se nakon toga uopće više nije htjela javiti. Oni su tužiteljici isplaćivali sve naknade. Nakon što su joj iz računovodstva javili da tako više ne mogu funkcionirati, donijela je odluku o otkazu. U više navrata tužiteljici su pokušali dostaviti odluku o otkazu na njezinu prijavljenu adresu, međutim nisu uspjeli, pa su angažirali javnu bilježnicu Vlastu Zajec.

11. Svjedokinja Matea Puškarić, konobarica kod tuženika, navela je da joj se zakonska zastupnica tuženika žalila da joj se tužiteljica ne javlja i da nikako ne može doći do nje. Više puta joj je slala poruke preko mobitela i zvala ju je. Tužiteljica joj je govorila da bi htjela promijeniti posao.

12. Svjedok Frane Barbieri, administrator kod tuženika, iskazao je da je tužiteljica mjesec do dva bila na bolovanju. U nekom razdoblju prestala je donositi doznake i nikome se nije javljala. Oni su je zvali tjednima. Jednog dana njihova knjigovotkinja je saznala da tužiteljici bolovanje više nije otvoreno. Budući da se tužiteljica nije javljala na posao mjesec i pol, dva, oni nisu znali kako da joj uruče odluku

o otkazu. Slali su joj poštom nekoliko puta i vraćala se dostava sa naznakom da tužiteljica ne prima poštu. Potom je javna bilježnica odluku o otkazu uručila njezinoj kćeri na adresi gdje je tužiteljica prijavljena. Na HZMO-u su im rekli da odjave tužiteljicu sa onim datumom kada su prestale stizati doznake za bolovanje. Tužiteljica se je zadnji put pojavila na poslu kada je pala. Netko drugi je za tužiteljicu donosio doznake za bolovanje.

13. Svjedok Zoran Šijan iskazao je da živi s tužiteljicom. Nakon drugog kontrolnog pregleda, obiteljska liječnica tužiteljice ispunila je potrebne formulare te mu je rekla da bez te dokumentacije poslodavac ne može pokrenuti prijavu ozljede na radu. On je formular za prijavu ozljede na radu i dokumentaciju koju je dobio od liječnice odnio tuženiku. Misli da je to predao voditelju restorana Filipu Levaru i to 4-5 dana nakon ozljeđivanja tužiteljice. Tužiteljica se javila tuženiku da će ostati doma. Kod tuženika je dolazio još jednom, jer je ponovno nosio iste formulare. Tužiteljica je zvala tuženika i pitala što je sa prijavom o ozljedi na radu i gospodin Levar joj je odgovorio da su dokumenti izgubljeni. Zbog toga je on ponovno uzeo te formulare i predao ih jednom radniku na šanku. Nakon toga se dalje ništa nije desilo. Tužiteljica je ostala cijelo ljeto na bolovanju. Kako se bližio kraj isteka bolovanja on i tužiteljica su otišli kod njezine obiteljske liječnice. Ona im je dala zdravstveni karton i rekla je tužiteljici da traži drugog liječnika, jer da ju više ne može držati na bolovanju. To je bilo krajem ljeta. Potom su otišli u Draškovićevu gdje je tužiteljici utvrđen prijelom četiri rebra. Novi liječnik je tužiteljici nastavio s bolovanjem.

14. Svjedok Filip Levar, voditelj restorana kod tuženika, iskazao je da se tužiteljica ozlijedila u restoranu. Pala je, jer se penjala na neki element kako bi dohvatila nešto sa police. Tužiteljica nakon toga nije dolazila na posao te je otvorila bolovanje. Misli da je Zoran Šijan nekoliko puta donosio doznaku, ili neke druge papire koje je ostavljao na šanku. Nikada on te papire nije predao njemu, ili direktorici, već ih je ostavljao na šanku konobarima. Tužiteljica se nakon ozljeđivanja nikada više nije javljala. Zna da su on i direktorica nekoliko puta pokušavali kontaktirati tužiteljicu, ali bezuspješno.

15. Sud je iskazima stranaka i saslušanih svjedoka u pogledu kronologije predmetnih događaja poklonio vjeru, jer su u tom dijelu iskazivali objektivno i međusobno podudarno.

16. Na temelju suglasnih iskaza stranaka i saslušanih svjedoka utvrđeno je da je tužiteljica u travnju 2021. pala u restoranu tuženika, nakon čega je otvorila bolovanje i više nije dolazila na posao. U nekom trenutku knjigovotkinja tuženika je utvrdila da je tužiteljici zatvoreno bolovanje, nakon čega je zakonska zastupnica tuženika pokušala stupiti u kontakt s tužiteljicom, ali bezuspješno. Budući da tužiteljica od 4. lipnja 2021., kada joj je zaključeno bolovanje, pa sve do 17. lipnja 2021. nije dolazila na posao, niti je opravdala svoj izostanak, tuženik je dana 14. srpnja 2021. donio Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Dana 27. srpnja 2021. tuženik je tužiteljicu odjavio sa HZMO-a s danom 4. lipnja 2021., dok je dana 7. rujna 2021. na prijavljenoj adresi tužiteljice javna bilježnica Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14. srpnja 2021. uručila tužiteljici kćeri, jer tužiteljicu nije zatekla na istoj adresi.

17. Tuženik je po donošenju Odluke o otkazu izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14. srpnja 2021. tužiteljicu dana 27. srpnja 2021. odjavio sa HZMO-a i to s danom 4. lipnja 2021., pri čemu je kao razlog prestanka naveo otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem.

18. Nije u pravu tužiteljica kada tvrdi da ju je tuženik odjavio iz radnog odnosa, a da prethodno nikakvu odluku o otkazu nije donio. Naime, iz izvedenih dokaza proizlazi da je tuženik tužiteljici Ugovor o radu otkazao Odlukom o izvanrednom otkazu

ugovora o radu od 14. srpnja 2021., a koja odluka je tužiteljici dostavljena 7. rujna 2021.

19. Tužiteljica tužbom ne osporava Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14. srpnja 2021., slijedom čega sud nije posebno niti cijenio prigovore tužiteljice koji se odnose kako na formalne nedostatke odluke o otkazu (dostava, obrazloženje, upozorenje na obveze iz radnog odnosa, poziv na iznošenje obrane), tako i one koji se odnose na same razloge otkazivanja (opravdanost izostanka tužiteljice s posla).

20. Tužiteljica tužbom osporava pravilnost njezine odjave kod HZMO-a s danom 4. lipnja 2021., a koju nepravilnost tijekom ovog postupka nije dokazala.

21. Zbog navedenog, nije osnovan zahtjev tužiteljice za utvrđenjem nedopuštenosti odluke tuženika o prestanku njezinog radnog odnosa zbog skrivljenog ponašanja temeljem koje odluke joj se s danom 4. lipnja 2021. prestao status osigurane osobe kod HZMO-a i HZZO-a, pa je isti valjalo odbiti kao pod točkom I. izreke.

22. Sukladno odredbi čl. 95. st. 3. Zakona o radu („Narodne novine“, broj: 93/14., 127/17., 98/19., dalje u tekstu: ZR-a) radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca. Ako ZR-om ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu nije drukčije određeno, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće isplaćene mu u prehodana tri mjeseca (čl. 95. st. 5. ZR-a).

23. Prema odredbi čl. 125. st. 1. ZR-a ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisnih ili ugovorenih mjesečnih plaća tog radnika, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

24. Budući da tijekom postupka nije utvrđena nedopuštenost odluke o otkazu na temelju koje je tužiteljici prestao radni odnos kod tuženika, nije bilo uvjeta niti za usvajanjem tužbenog zahtjeva tužiteljice u dijelu koji se odnosi na naknadu plaće, sudski raskid i naknadu štete sa osnova sudskog raskida, pa je i taj dio tužbenog zahtjeva valjalo odbiti kao pod točkom I. izreke presude.

25. Na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a) tuženiku su priznati troškovi sastava odgovora na tužbu (100 bodova prema Tbr. 7/1 OT/23), pristupa na ročišta 13. veljače 2025., 7. svibnja 2025., 9. listopada 2025., 15. siječnja 2026., 4. ožujka 2026., 17. travnja 2026. i 2. rujna 2026. (po 100 bodova prema Tbr. 8/1 OT/23) što uz vrijednost boda od 2,00 eur (Tbr. 50. OT/23) i poreza na dodanu vrijednost od 25% (Tbr. 42. OT/23) ukupno iznosi 2.000,00 eur. Stoga je tuženiku na ime troškova parničnog postupka dosuđen navedeni iznos sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO), kao pod točkom II. izreke presude.

26. Tuženiku nisu priznati troškovi sastava podneska od 11. rujna 2024., jer isti ne prileži spisu, slijedom čega je zahtjev tuženika za naknadom troškova u preostalom dijelu u iznosu od 250,00 eur sa zatraženim kamatama valjalo odbiti kao pod točkom III. izreke presude.

27. Tužiteljica je izgubila u sporu pa je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a odbijen i njezin zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka, kao pod točkom I. izreke presude.

28. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 1. listopada 2026.

Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

Dna:

1. pun. tužiteljice

2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-fcf56**

Kontrolni broj: **082aa-b9bff-ff79f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.